

když tu chybí další podstatná náležitost pro nabytí vlastnického práva, totiž právní odevzdání a převzetí podle § 425 a násl. obč. zák.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po právní stránce není věc nesprávně posouzena. Odvolací soud správně vyložil předpis §u 435 obč. zák., přihlížeje i k materialním třetí dílčí novely, a stačí dovolatele odkázati na správné důvody napadeného rozhodnutí. Dovolatel vytýká, že neměl se odvolací soud odchýliti od názoru obou stran, že tu jde o movitý předmět, k němuž se vlastnictví nabývá podle §§ 426 až 429 obč. zák. Ale jest věcí soudu, by skutkové okolnosti podřadil správně pod ty zákonné předpisy, které se na ně vzta-hují. Nejde tu o vykročení z rozsahu a dosahu odvolacích důvodů, ani o porušení předpisu § 462 c. ř. s. Úplně stačilo, že žalovaný, bráně se proti žalobě, popřel převod vlastnický v žalobě tvrzený a že po té v odvolání uplatňoval odvolací důvod nesprávného posouzení věci po právní stránce a při tom tvrdil, že kupní smlouva z 25. srpna 1925 nestačí k nabytí práva vlastnického sama o sobě. Že při tom byl v tom právním omylu, že třeba ještě odevzdání a nikoliv uložení listiny podle §§ 434 a 435 obč. zák. a nařízení z 26. března 1916, čís. 87 ř. z., a že při tom uváděl ještě další důvody neplatnosti kupní smlouvy, jest, jak již řečeno, nezávažno. Ostatně odpůrce dovolatelův správně poukazuje na to, že bylo stranám jasno, že nejde o obyčejnou movitou věc, kdyžžte exekuce, které žalobce odporuje podle § 37 ex. ř., vedena byla podle § 90 ex. ř.

Čís. 6510.

Příslušnost podle §u 49 čís. 2 j. n.

Odvozuje-li žena žalobní nárok proti svůdci nikoliv ze skutečností, zakládajících její poměr k němu jako nemanželskému otci, nýbrž jen z okolností, vytčených v §u 1328 obč. zák., není pro žalobní nárok výlučně příslušným okresní soud, nýbrž předmětná příslušnost soudu řídí se výší nároku. Lhostejno, zda došlo k těhotenství, čili nic.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1926, R II 352/26.)

Žalobou na okresním soudě domáhala se svedená žena proti svůdci náhrady 23.000 Kč. K námitce věcné nepřislušnosti s o u d p r v é s t o - l i c e žalobu odmítl, r e k u r s n í s o u d zamítl námitku věcné nepřislušnosti. N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Žalobou domáhá se žalobkyně náhrady škody a to zaplacení bolestného 3.000 Kč a náhrady za zmenšenou vyhlídku na vdavky a za zmenšenou výdělečnou schopnost ve výši 20.000 Kč, a odůvodňuje tento

svůj nárok tím, že žalovaný, zacpav jí ústa, přinutil ji k souloži a že jí sliboval manželství. Žalobkyně nežádá žalobou náhrady útrat slehnutí, ani náhrady nákladů na výživu po dobu šestinedělí po slehnutí, ani jiných nákladů se slehnutím spojených, o jakých se zmiňuje § 167 obč. zák. v novelisovaném znění, nýbrž domáhá se náhrady škody a ušlého zisku z důvodu trestného činu žalovaného, jak o nich mluví § 1328 obč. zák. v novém znění. Dle §u 49 čís. 2 j. n. patří výlučně k pravomoci okresního soudu spory o otcovství k nemanželskému dítěti a o plnění závazků, postihujících nemanželského otce vůči matce a dítěti ze zákona. Žalobkyně však neodvozuje žalobní nárok ze skutečností, zakládajících její poměr k nemanželskému otci, zejména z těhotenství nebo porodu nemanželského dítěte, nýbrž jen z okolností v §u 1328 obč. zák. vylčených (svedení k souloži), a proto pro žalobní nárok není výlučně věcně příslušným okresní soud podle ustanovení §u 49 čís. 2 j. n., nýbrž předmětná příslušnost soudní řídí se tu výší nároků (*ratione valoris*). Při tom nejvyšší soud připomíná, že nesouhlasí ani s právním názorem rekursního soudu, že nároky, opřené o § 1328 obč. zák., příslušejí dle výše předmětu sporu před sborový soud (§ 50 j. n.) jenom tehdy, když nedošlo k těhotenství, kdežto v případě těhotenství že patří vždy dle §u 49 čís. 2 j. n. před soudy okresní, neboť rozeznávání toto nemá v zákoně opory. Jest ovšem pravdou, že žalobkyně uvádí těžkost porodu jako příčinu svých bolestí a své zmenšené způsobilosti k výdělku a zmenšené vyhlídky na vdavky, avšak základním jednáním, z něhož odvozuje žalobkyně svůj žalobní nárok, jest jednání nedovolené, svedení k souloži slibem manželským a násilím, a toto nedovolené jednání jest důvodem nároku žalobního, jest základem žaloby. Tento nárok nevznikl teprve porodem, nýbrž vznikl zneuctěním při první souloži, trestným činem, jenž právě odlišuje nárok dle §u 1328 obč. zák. od nároku dle §u 167 obč. zák. Z toho vyplývá, že když se žalobkyně domáhá touto žalobou výhradně náhrady podle §u 1328 obč. zák., jest pro tuto rozepři vzhledem k výši zažalované částky dle §u 50 odstavec první j. n. příslušným sborový soud první stolice.

Čís. 6511.

Manželská matka nemůže se dle své vůle kdykoliv domáhati, by jí bylo svěřeno poručnictví proti vůli a bez souhlasu poručníka, jenž jest již ustanoven a úřad zastává bezvadně.

Předpis §u 29 I. dílčí novely k obč. zák. vztahuje se pouze na případy, kdy byl poručník ustanoven ještě před účinností I. dílčí novely beze zřetele na manželskou matku.

Pokud není nepřátelský poměr poručníka k matce důvodem, by byl poručník sprostěn z poručenství.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1926, R II 362/26.)

K návrhu manželské matky nezletilých dětí sprostil poručenským soud dosavadního poručníka (bratra zesnulého otce dětí) z úřadu